

SPOROČILO PODROČNIH VODITELJEV

Postna darovanja – izraz sočutja

starešina Adonay S. Abando, Španija
področni sedemdeseteri

Apostol Pavel je učil, da je vsa postava izpolnjena v eni besedi: Ljubi [...].¹ Pavel nadalje uči, da prava ljubezen izhaja iz čistega srca in nehlinjene vere.² Bistveni del naše vere je, da postanemo samostojni, tako duhovno kot posvetno. Samostojnost je bila in je ena od prioritet, o kateri se uči svete v tem razdobju. Vendar je pot do samostojnosti lahko dolga in jo včasih spremljajo prekinitve, bolezni, finančne krize ter osebne in druge odločitve, [ki] lahko prekinajo pot do posvetne samostojnosti, enega od vidikov samostojnosti. Drugi vidik je duhovna samostojnost. Oba sta neločljivi strani kovanca: popolna samostojnost.³

Prava ljubezen bi nas morala, ne da bi se ustavili, zato da bi presodili razlog za nesrečo bratov in sester v stiskah, ganiti do sočutja, ki v svetopisemskem smislu dobesedno pomeni »trpeti z drugimi«. ⁴ Ker je Odrešenik »poln sočutja do človeških otrok«, ⁵ je naš popolni vzor sočutja in dobrotljivosti. Vsakič, ko se je Gospod sklonil k nekemu v stiski ali bridkosti, se ni ukvarjal

v ugotavljanjem razlogov ali obsojanjem slabe odločitve. V svoji popolni ljubezni je bil sočuten do vsakega od njih in se je nemudoma odzval ter jih v stiski in bolezni blagoslovil.

Prav kakor je darovala vdova, ⁶ ki ni imela od česa dati, ima vsak član Cerkve čudovit privilegij, da se z božanskim darom sočutja razdaja preko postov in darovanj. Sveti iz poslednjih dni se ne glede na družbeni položaj ⁷ ali razpoložljiva sredstva enkrat mesečno postimo, tako zato da okrepimo svojo duhovno samostojnost, kot zato da s plačevanjem postnih darovanj do samostojnosti pomagamo ljudem v stiski.

Gospod je svoje ljudstvo imenoval Sion, ⁸ ker so izpolnjevali tri pogoje za vrlino: bili so enega srca in so bivali v pravičnosti in med njimi ni bilo revnih. Ni slučaj, da Sion pomeni »čist v srcu«⁹. Sveti spisi nam ponovno kažejo, da čistost srca prinaša sočutje in milost, posledično pa spodbuja dobrotljivost. Ker so Enóševi ljudje razumeli zapoved »Ljubi svojega bližnjega kakor samega

sebe», ¹⁰ so bili sočutni in so trpeli z vsakim od manj srečnih bratov in sester ter skupaj delali, da so prinesli olajšanje revnim in pomoči potrebnim, dokler med njimi ni bilo več revnih.

V svetu, ki Odrešenikove nauke vse bolj zavrača, se veliko bratov in sester bori, da bi v celoti zrastle v sovražnih razmerah in okoliščinah ali v takšnih z omejenimi možnostmi. Sočutje nam preraja vero. Naše verovanje v Jezusa Kristusa in njegov evangelij sta [...] zadosti, da do ljudi v stiski razvijemo sočutje in ljubezen. Če trdno upamo

**Starešina
Adonay S.
Abando**

v boljši svet, lahko prispevamo z radodarnimi postnimi darovanji iz srca, ki ga navdajata ljubezen in sočutje do [...] bratov in sester.

Če bomo šli skozi to življenje s hvaležno naravnostjo, bomo dojemljivi za dejstvo, da so vedno ljudje, ki imajo večje potrebe od naših. Bomo kakor vdova, ki je celo v najhujših razmerah imela za sveti privilegij, da je pomagala revnim in ljudem v stiski.

Post in plačevanje postnih darovanj lahko postaneta del našega življenja in to lahko učimo ter privzgojimo svoji družini in občestvom. Vaše zvesto življenje bo osvetlilo Odrašenikove apostole,¹¹ on bo naš vodnik in njegovi ljudje bodo kakor izvir, katerega vode nikdar ne presahnejo.¹² Predvsem pa bomo skrbeli za revne in pomoči potrebne, vsi kot otroci istega Očeta, ki jih podpira njegova ljubezen, prejeli bomo odpuščanje grehov in bomo tako lahko hodili brez krivde pred Bogom.¹³ ■

OPOMBE

1. Gal 5:14
2. 1 Tim 1:5
3. Dieter F. Uchtdorf, Poskrbimo na Gospodov način, oktober 2011
4. Vodič po svetih spisih: sočutje
5. Moz 15:9
6. Mr 12:41-44
7. 5 Mz 16:17
8. Gl. Moses 7:18
9. Gl. NaZ 97:21
10. Mt 22:39
11. Iz 58
12. Iz 58
13. Moz 4:26

V Sloveniji zdaj štiri veje

Matjaž Juhart, predstavnik za stike z javnostmi Cerkev v Sloveniji

V Sloveniji je bila prva veja ustanovljena leta 1991, in sicer v Ljubljani, ki je sprva štela le šest članov. Kmalu po tem sta bili leta 1992 ustanovljeni še dve veji, ena v Celju in druga v Mariboru. Za krajši čas se je odprla tudi enota v Novem mestu.

Nedavna ustanovitev četrte veje v Sloveniji izpričuje vztrajno rast članstva v Sloveniji. Zamisel o veji v Kranju sega že v obdobje 2010/2012, ko so stekli prvi resni pogovori o tem.

Medtem, ko ima veja Ljubljana svoje cerkvene prostore, se člani v Kranju, Celju in Mariboru sestajajo v najetih prostorih.

Povečanje števila vej v Sloveniji je del razodetja, ki ga je imel prerok in predsednik Cerkev Thomas S. Monson (tedaj v vlogi dvanajsterih) ob posvetitvi tedanje države Jugoslavije v Zagrebu leta 1985, ko je izrekel, da bodo oddelki (veje) in koli krasili to deželo. Stvari se odvijajo tako, kot je napovedal, saj

Misijonarke na zemljevidu kažejo središča štirih vej v Sloveniji.

se veje vztrajno povečujejo tako v Sloveniji kot na Hrvaškem in v Srbiji, nedavno pa so misijonarji vstopili v Bosno, Črno goro in Makedonijo. To, kar je bilo pred dvajsetimi leti neverjetno, je danes naša lepa dejanskost.

Ustanovitev nove veje obenem pomeni tudi priložnost,

da člani in članice Cerkve uresničujejo svoje talente in zmožnosti ter bistveno prispevajo h gradnji Siona v Sloveniji. Nebeški Oče ima rad vse svoje otroke, zato je poklical svoje služabnike, da pri gradnji Božjega kraljestva na zemlji ne pozabimo drug na drugega. ■

Cerkev v Sloveniji raste

Elvi Rwankuba, predsednik okrožja Slovenija

»Če boste torej napravili prostor, da bo v vaše srce posejano seme [...], bo [...] začelo kaliti, [...] če pa boste [...] negovali drevo, ko bo začelo rasti, s svojo vero, z veliko marljivostjo in potrpežljivostjo, ozirajoč se k sadu le-tega, bo pognalo korenine; in glejte, to bo drevo, ki bo pognalo v večno življenje.« (Al 32:28, 41)

V Cerkvi Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni v Sloveniji je bilo v letu 2014 čutiti duha sprememb, nov zanos in medsebojno ljubezen, okrepljeno vero in veliko notranjo rast. Sledi kratko poročilo o le nekaj od številnih letošnjih projektov in dogodkov.

Živahno delo v Cerkvi se je letos pričelo z novoletnim dnem, saj smo že drugo leto zapored gostili mladinsko konferenco za mlade v starosti od 12 do 25 let z obširnim programom ognjišč in pričevanj o Kristusu, družabnih iger, ogleda mesta Ljubljane v lučkah in služenja mladih v domu za ostarele. Mladinsko konferenco sta organizacijsko vodila predsednik in sestra Majc in je iz misijonskega področja Severni Jadran privabila številne mlade, ki so novo leto tako pričeli v čudovitem vzdušju. Vsi so znova in znova veselo poudarjali,

da je bil to zanje najlepši utrinek leta in da komaj čakajo, da naslednje leto spet pridejo.

Na okrožju smo v začetku starega leta pričeli s tako imenovanimi *molitvami okrožja*. Vsako prvo nedeljo v mesecu smo vse člane iz vseh vej povabili, naj se nam ob šestih popoldan pridružijo v skupni molitvi za določen namen. Glede na to, da člani Cerkve živijo po številnih krajih širom Slovenije, je molitev okrožja potekala tako, da je ob določeni uri lahko vsakdo kar doma, ali kjer koli je bil, pokleknil k molitvi, vedoč, da v tistem trenutku veliko bratov in sester Cerkve po Sloveniji moli skupaj z njim. Molitve okrožja bodo v prihodnje zaživele še bolj, saj prinašajo krasne blagoslove. Verjamemo v moč molitve in v čudeže, ki se zgodijo, kadar se tako združimo ter se Bogu zahvalimo in ga prosimo.

15. in 16. marca smo prejeli prav poseben obisk, ko je na dvodnevno konferenco okrožja prišel starešina Kearon iz evropskega področnega predsedstva, ki je na tej konferenci tudi predsedoval. Tema konference je bila *Vrednost duše*. Sporočilo starešine Kearona o Kristusovi in medsebojni ljubezni se je dotaknilo vseh članov, tako tistih, ki jih je nagovoril na sami konferenci, kot tistih, ki jih je obiskal in se z njimi sestal kasneje ter jih krepil v veri in ljubezni do Odrešenika Jezusa Kristusa. Starešina Kearon nam je pokazal izjemen zgled služenja, saj je člane želel obiskovati vsak prost trenutek, velik del svojega časa pa je namenil tudi usposabljanju voditeljev Cerkve v Sloveniji.

24. maja smo v športnem centru Ilirija organizirali tradicionalno vsakoletno košarkarsko tekmo za člane okrožja Slovenija med ekipama »Nefijci« in »Lamanci«. Cerkev spodbuja športne dejavnosti, saj se športno udeležujejo posamezniki vseh generacij, dobra sprostitev pa je tudi priložnost za druženje in krepitev prijateljskih vezi. Na

razburljivi tekmi, v kateri so sodelovali moški in ženske, je premoč pokazala ekipa Nefijcev. Med polčasom je bilo organizirano tudi tekmovanje v izvajanju prostih metov za moške in za ženske, vsi posamezni zmagovalci in najkoristnejši igralec tekme pa so ob koncu srečanja prejeli nagrade – čokolade. Sledila je pogostitev s picami velikankami.

12. maja je Cerkev v Logatcu skupaj z lokalnim vodstvom organizirala dobrodelni koncert ameriškega orkestra BYU Chamber Orchestra, na katerem so se zbirala sredstva za tamkajšnje gasilce, ki v naravnih nesrečah nesebično pomagajo ljudem. Projekt je pod okriljem misijona in okrožja koordiniral brat Ivan Majc. Orkester BYU Chamber Orchestra, ki nastopa po vsem svetu, je ob lepi udeležbi v dvorani, polni domačinov, gasilcev, političnih predstavnikov in članov Cerkve, navdušil in navdihnil. Še posebej se je vseh prisotnih dotaknila zaključna skladba *Apalaška pomlad* (*Appalachian Spring*) Aarona Coplanda, ki jo je dirigent orkestra Kory Katseanes posvetil Logatčanom in jo poimenoval kar *Logaška pomlad*. Cerkev je z zbranimi sredstvi priskrbelo novo vodno črpalko, ki jo je gasilcem podarila na prireditvi Mestne občine Logatec, ob tem pa prejela tudi posebno priznanje župana občine Logatec.

V Mariboru je 7. junija potekala konferenca za sestre iz vse Slovenije. Udeležilo se je približno 25 sester iz mariborske, celjske in ljubljanske veje. Celotno konferenco so organizirale Ana Lipičar, Slavica Kuhar in sestra Ekelund. Pripravile so tridesetminutne delavnice, in sicer sestra Kuhar na temo molitve, sestra Lipičar na temo samozagovornišva, sestra Ekelund na temo sporazumevanja, sestra Peery na temo razvijanja samozavesti in sestra Rowe na temo medsebojne ljubezni. Sestri misijonarki sta pripravili tudi posebno glasbeno

točko. Za sestre je bila to čudovita priložnost za druženje. Mariborske sestre so bile zlasti hvaležne, da jim, kot pravijo, vsaj enkrat ni bilo treba nikamor potovati in da so iz drugih mest prišli k njim.

Minila so tri leta in konec junija je služenje kot voditelj misijona zaključil predsednik Rowe z družino. Člani Slovenije smo mu izrazili globoko hvaležnost za njegovo delo in za tem kot novega predsednika misijonskega področja Severni Jadran pozdravili predsednika Granta z ženo. V prvih dneh po prihodu sta na čudovitem ognjišču predstavila svojo vizijo misijona. Člani Cerkve smo ju nemudoma vzljubili.

Konec septembra je dvoletni redni misijon uspešno zaključil starešina Danijel Radaković iz celjske veje. Starešina Radaković je bil petnajsti redni misijonar iz Slovenije. Trenutno misijon v Makedoniji služi tudi starešina Jure Krajnc, ki se domov vrne maja letos, radostni duh misijonarskega dela pa čutijo tudi nekateri mladi, ki se pripravljajo na služenje misijona v bližnji prihodnosti.

8. novembra je v Celju potekalo posebno ognjišče za vse mlade samske iz Slovenije, na katerem je Danijel Radaković spregovoril o svojem misijonu, o izkušnjah z raziskovalci in člani ter o globokem pričevanju o Jezusu Kristusu.

Kot rečeno je bila 19. oktobra 2014 ustanovljena nova, četrta veja Cerkve Jezusa Kristusa v Sloveniji, veja Kranj. Dobro leto prej, novembra 2013, so predsednik misijona, predsedstvo okrožja in redna misijonarja prejeli močan navdih, da je napočil čas in da je Gospodova volja, da podpre novo vejo v Kranju. Naredili smo projekcijo, kako bi bili videti nova veja Kranj in spremenjena veja Ljubljana. Ugotovili smo, da bi nova veja znatno razbremenila številne člane, ker bi bila njihova pot v Cerkev veliko krajša. Prav razdalja pa je bila nemalokrat tudi glavna ovira za številne raziskovalce

in nekatere člane, da niso dejavno prihajali v Cerkev v Ljubljani. Naslednji mesec smo porabili za pripravo predloga za evropsko področno predsedstvo, ki je vključeval številne razloge, parametre in zemljevid predlagane razmejitvene črte za novo vejo. Ko nas je marca obiskal starešina Kearon, smo izvedeli, da je bil naš predlog zaradi prešibke argumentacije zavržen. Cerkvna pravila za ustanovitev nove veje so stroga in natančno določajo pogoje, ki jih je potrebno izpolnjevati. Po nadaljnjih prizadevanjih in dopolnjeni dokumentaciji smo konec maja 2014 prejeli uradno odobritev za ustanovitev nove veje.

Naslednja faza je bila najem prostorov, ki bi služili kot stavba za bogoslužje. Iskanje in pogajanja so potekali celo poletje in se nadaljevali v jesen, dokler ni bila 16. oktobra 2014 podpisana pogodba in s tem dana zelena luč za objavo na okrožni konferenci.

Za novega predsednika veje v Ljubljani smo poklicali Nathana Ringgerja, za prvega predsednika veje Kranj pa Davorja Majca, ki je doslej služil kot predsednik v Ljubljani. Ta veliki premik in rast nove veje vedno večjega in močnejšega drevesa Cerkve Jezusa Kristusa svetih v Sloveniji pomeni izjemen blagoslov za člane, ki živijo v kranjski veji, med drugim tudi precejšnji prihranek stroškov za gorivo.

Po prizadevnem delu notranje prenove in opremljanja novih prostorov za bogoslužje so se zakramentni sestanki v Kranju pričeli 28. decembra 2014. Cerkev raste in se odpira in stremi k uresničevanju višjih ciljev. Za vse člane to pomeni spodbudo k združitvi v veri, v enotnosti in ljubezni do Gospoda Jezusa Kristusa, klic k misijonarskemu delu in priložnost, da smo lahko del tega čudeža, ki se imenuje Cerkev Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni. ■

Svet vidim z novimi očmi

Maja Kaplan

Vsak človek vidi svet skozi svoje oči in od njega samega je odvisno, kakšen svet vidi, odvisno od tega, kaj išče. To sem spoznala kasneje, ko me je zanimanje za opazovanje okolja in ljudi skozi fotografski objektiv spodbudilo, da sem iskala motive, ki so bili najpristnejši prikaz tistega najboljšega, kar obstaja – vsaj v mojih očeh. Tudi stvari, ki so se včasih zdele najmanj zanimive, neprivlačne in skoraj neopazne, so na teh fotografijah prišle do izraza in jih naredile edinstvene.

Vsa ta opažanja sem začela povezovati z znanjem in pričevanjem, ki sem ga pridobila o ustvarjalnosti, lastnostih, delu in stvarstvu nebeškega Očeta. Vsaka stvar, ki jo je ustvaril, ima svoj pomen in namen.

Skozi fotoobjektiv sem se še bolj zblížala z nebeškim Očetom.

Z leti sem v fotoobjektiv ujela veliko sončnih zahodov, lepih hribovij, morij, neverjetnih stvari, ki jih je naredil človek, in ljudi v različnih življenjskih obdobjih, in ko pomislim, da nebeški Oče pozna vsako podrobnost in da mu vse in vsakdo veliko pomeni, poskušam vse to videti z novimi očmi, z večjim spoštovanjem, občudovanjem in hvaležnostjo. Ko to delam, je svet videti tako, kot ga je Oče namenil za človeka, kot kraj, kjer sta sreča in lepota možni in prisotni kljub vsem nasprotjem, ki smo jim kot nepopolni ljudje priča. ■

Hvaležnost

Nika Klobčič

Že pred veliko leti sem spoznala, da je hvaležnost ena najpomembnejših lastnosti Kristusovega učenca in bistvena za to, da smo deležni prave sreče. Bogu moramo biti hvaležni za vse, kar nam je dal, hvaležni pa moramo biti tudi ljudem okrog sebe. Tako širimo prijaznost, prijateljstvo in ljubezen.

Za nekatere stvari je lahko čutiti hvaležnost, za druge težje. Ko se borimo s preizkušnjami in težavami, velikokrat ne vidimo, zakaj bi bilo to, kar se nam dogaja, lahko dobro. A ko težave prestanemo, se zavemo, da smo postali boljši ljudje.

Spoznala sem tudi, da imam takrat, ko močno občutim hvaležnost, tudi močan občutek varnosti. Vedno, ko sem hvaležna, vem, da bo vse dobro, da Bog bdi nad mano in mojimi bližnjimi.

Hvaležna sem za odkupno daritev Jezusa Kristusa, za njegovo Cerkev in načrt sreče. V imenu Odrešenika, Jezusa Kristusa, amen. ■

Preproste zapovedi prinašajo velike blagoslove

Davor Majc, predsednik veje Kranj

V življenju se velikokrat, morda celo prevečkrat, osredotočamo na negativne, težke trenutke, na stvari, ki jih nimamo, a bi jih radi imeli. V takih trenutkih radi iščemo krivca drugje, na žalost včasih krivimo Boga. Prepričan sem, da je pred nami še veliko preizkušenj, zato bi rad povedal svoje pričevanje in pričevanje Nefija, ki pravi: »Adam je padel, da bi ljudje bili; in ljudje so, da bi imeli radost.« (2 Ne 2:25) Iz tega verza je razvidno, da je Adam najprej padel, potem je prišla radost zanj in posledično tudi za nas. Včasih je potrebno, da v življenju pademo, zato da lahko potem še bolj cenimo in prepoznamo blagoslove, ki so nam dani.

V težkih časih si lahko pomagamo s tem, da preštejemo svoje blagoslove, da se v molitvi zahvalimo za vse, kar imamo, in da smo pri tem konkretni. Pozabimo za trenutek na vse krivice, ki se dogajajo, na nepravilnost in trpljenje, ter svojo energijo in moč preusmerimo v zahvalo Bogu. Navdal nas bo občutek hvaležnosti, bolj se bomo zblížali z nebeškim Očetom in dobili bomo zagon, da bomo vestneje spolnjevali njegove zapovedi. O tem pričujem.

Že čisto preproste zapovedi, kot so redna molitev, post, udeleževanje zakramentnih, duhovniških sestankov, Društva za pomoč, sodelovanje pri lekcijskih in dejavnostih, podpiranje lokalnih voditeljev, plačevanje redne in polne desetine in tako naprej, prinesejo velike in lepe blagoslove.

Hvaležen sem za Odrešenika Jezusa Kristusa, za evangelij, za svojo družino, Cerkev, poklice, dar Svetega Duha, tempelj in vse, kar mi Bog daje. Pričujem o večni dobroti nebeškega Očeta in moči Odkupne daritve, v imenu Jezusa Kristusa, amen. ■

Bog je čista ljubezen

Simona Fabjančič Hajdinjak

Bog je čista ljubezen in če imaš močno, iskreno vero, čisto srce in če vztrajaš, potem začutiš njegovo ljubezen. Življenje okoli tebe se začne spreminjati, tako kot se je meni, ko sem se pri svojih triintridesetih letih s hčerjo krstila v Cerкви Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni.

Začela sem spoznavati Jezusa Kristusa, mu slediti po njegovi poti, ki ni vedno lahka, vendar je z vztrajnostjo, močno vero in ljubeznijo do Boga lažja. Moj trud je vsakodnevno poplačan z majhnimi blagoslovi in vsak dan posebej čutim njegovo ljubezen, ki je vsemogočna.

Prej mi je bilo brez vere v nebeškega Očeta težko in dan za dnem sem tavalala v temi. Sedaj je on moja luč na moji zemeljski poti, živeti je veliko lažje, ne tavam več. Bременa so veliko lažja in okoli mene je veliko ljubezni. Življenje je postalo in še postaja lepše in lepše. Zato sem mu zelo hvaležna.

Vesela sem za krst svoje prvorojenke, nedolgo tega pa je moja drugorojenka prejela prečudovit blagoslov otroka. Bilo je zelo lepo in čutila se je močna prisotnost Svetega Duha. Želim jima vse dobro, da bi se droga, ki vodi k nebeškemu Očetu, držali z obema rokama, da bi sledili njegovemu evangeliju in da bi ju obdajala njegova ljubezen. In vem, da jima bom sama pri tem najboljši vzgled. Zato se bom trudila po najboljših močeh. ■

FOTO: Z DOVOLENJEM SIMONE FABJANČIČ HAJDINJAK

Življenje je postalo lepše.

NAJLJUBŠI ODLOMEK IZ SVETIH SPISOV

Moj najljubši verz iz svetih spisov

Jelka Komel

Rada berem svete spise. Vsak dan jih najraje berem zvečer, ko dan mine in imam z njimi zlati mir in z njimi zaspim. Včasih preberem več, včasih manj, ampak zdaj berem tudi knjige o naših prerokih. Pravkar sem

v srbohrvaščini prebrala knjigo o Lorenzu Snowu. V slovenščini namreč nimamo nobenih prevodov.

Berem tudi druge poučne cerkvene knjige, kajti v Nauku in zavezah (gl. NaZ 88:118)

piše, naj se učimo iz najboljših knjig. Berem tudi svetovne klasike, zlasti tiste, ki me pripeljejo bliže Bogu.

Mormonova knjiga je pa seveda nekaj posebnega in sem jo prebrala vsaj že sedem krat, enako Novo zavezo, Staro zavezo vsaj štiri krat. Sveto pismo prebiram že vse življenje.

Imam veliko ljubih verzov. Eden takšnih je v Drugi Nefijevi knjigi 28:30: »Kajti glejte, tako govori Gospod Bog: Človeškim otrokom bom dal vrstico za vrstico, nasvet za nasvetom, malo tukaj in malo tam; in blagor tistim, ki prisluhnejo mojim nasvetom in nastavijo uho mojim svetom, kajti učili se bodo modrosti, kajti

temu, ki prejme, bom še dal; in tem, ki bodo rekli, dovolj imamo, tem se bo odvzelo še tisto, kar imajo.«

In ne bi želela, da se mi kar koli odvzame, ker bi rada še veliko, veliko izvedela in se naučila in zato ne bom prenehala brati svetih spisov, niti slučajno ne! In to želim tudi vsem vam. ■

POSKUŠAM BITI KOT JEZUS

Molitev rešila letalo

Simon M. L., 9 let

Me mi je Simon. Star sem devet let. Rad imam letala, zato sem jih veliko izdelal tudi sam. Letos sem za rojstni dan dobil daljinsko vodeno letalo. Velikokrat ga spuščam na vrtu svoje stare mame, kjer je veliko prostora. Zraven je tudi gozd.

Neki popoldan sva se z mamico spet odpeljala k stari mami. Komaj sem čakal, da bom lahko spuščal letalo. Šlo mi je zelo dobro. Potem sem ga usmeril proti gozdu. Mislil sem, da bo letelo čez smreke, a sem se zmotil. Pristalo je v vrhu najvišje smreke. »Joj, kaj pa zdaj?« sem zaklical.

Hotel sem splezati na smreko, a mi mamica ni dovolila, ker je bilo drevo zelo visoko. Šlo mi je na jok. »Z mojim novim letalom je sedaj gotovo konec!« sem se ustrašil.

Nekaj časa sva z mamico razmišljala, kako bi prišla do njega. Pomislila sva na molitev. Nebeškega Očeta sem prosil za veter, ki bi letalo odpihnil s smreke. Zelo sem si želel, da bi padlo na tla, ne da bi se poškodovalo.

FOTO: Z DOVOLJENJEM BOŽE LOTRIČ

Moje letalo je bilo samo malo opraskano.

Po molitvi sva nekaj časa opazovala smreko in mislila na veter. Res je pričel pihati in odpihnil letalo na tla! Hitro sem stekel k njemu. Zelo sem se bal, da bi bilo poškodovano. Ko sem ga vzel v roke, sem videl, da je samo malo opraskano od vej. Zelo sem bil vesel.

Velikokrat sem se potem nebeškemu Očetu zahvalil, ker je uslišal mojo molitev. Sedaj bolj pazim, kako letalo spuščam. Ko imam težave, pa v molitvi prosim nebeškega Očeta za pomoč. ■